

สี่พันดร

บทที่ 15

พระพักตร์ขององค์ชายอนุชิตเครียดขริม รายงานจากท่านหญิง ศศิประภาที่ประทับอยู่ ณ หัสติน ทำให้ต้องทรงสั่งการให้มีการ เฝ้าจับตามองบริเวณวิหารเก่า ไกลองค์พระมหาวีหารแห่งภูเขาสิมาทร ทรงได้รับรายงานว่ามีชายฉกรรจ์หลายคนแอบเร้นอยู่ในบริเวณที่กล่าว จริง..! รูปลักษณะที่บรรยายชายหนึ่งใกล้เคียงกับเจ้านิทัศน์ปริเยศร์ พระญาติที่หลบหนีโทษประหาร และอีกชายหนึ่งก็คล้ายเจ้ามณฑุรแห่ง สิงหะรา

เสนาบดีที่ปรึกษา ทูลรายงานในที่ประชุมว่า

“รายงานลับระบุว่า เจ้ามณฑุรสะสมกองกำลังอยู่ในที่ต่าง ๆ ใน หัสติน เห็นชัดว่ามีเจตนาจะก่อการร้ายพะยะค่ะ”

“ตอนนี้หัสตินเตรียมการเรื่องนี้อย่างไรบ้าง”

“หัสตินมีพันธมิตรอยู่มากพอสมควร หากถูกสิงหะราคุกคาม ก็หาความช่วยเหลือจากต่างชาติได้เสมอ นอกจากนี้มีการจัดตั้ง กำลังทหารและเสริมกำลังป้องกันสถานที่สำคัญหลายแห่ง การเคลื่อนไหว ในระยะหลัง ๆ นี้ รวมถึงการฝึกซ้อมและเพิ่มกำลังอาวุธ บอกให้รู้ว่าหัสติน เตรียมรับการก่อการร้ายพะยะค่ะ”

“เพราะเช่นนี้หรือเปล่า เสด็จเจ้าภุริทัตจึงทรงแต่งตั้งพระอนุชา เป็นรัชทายาทแทนที่จะแต่งตั้งพระโอรส”

“เป็นไปได้พะยะค่ะ เสด็จเจ้าภุริทัตทรงตระหนักถึงโทษภัย ของการก่อการร้ายและห่วงกังวลความปลอดภัยของพระโอรส กับทั้ง หวังให้พระอนุชาเป็นศูนย์รวมจิตใจ เพราะว่าพระอนุชาทรงใกล้ชิด ประชาชนมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ แต่พระโอรสนั้นศึกษาและเจริญ พระชนม์อยู่ในต่างประเทศนานจนประชาชนแทบจะไม่รู้จักและไม่ผูกพัน พะยะค่ะ”

“นับว่าองค์ภุริทัตทรงเป็นกษัตริย์ที่เสียสละและเฉียบคมยิ่งนัก แต่กับเรื่องนี้ องค์ชายภควัดมีท่าทีอย่างไรบ้าง”

“องค์ชายทรงเห็นด้วยกับพระบิดาพะยะค่ะ”

เสนาบดีอีกผู้หนึ่งน้อมทูลว่า “องค์ชายภควัดปราศจากความ มักใหญ่ใฝ่สูง ไม่เช่นนั้นคงไม่ยินกรานอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงโสฬส ทั้งๆ ที่รู้ว่าอาจไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน เพราะหากทรงสมรส กับสตรีเชื้อสายเดียวกัน ย่อมจะผูกใจประชาชนไว้ได้มากกว่าพะยะค่ะ”

องค์ชายอนุชิต ทรงรำพึงว่า “ท่านพ่อมีน้องชายหลายคน หากปรากฏว่าท่านอาพระองค์ใดได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัชทายาท เราคงทำใจลำบากเหมือนกัน”

“พระองค์ทรงเข้มแข็งเด็ดขาด โสฬสอยู่ในวิภวฤทธิถูกสิงหะราคุกคาม เช่นนี้ ไม่มีใครเหมาะสมกับตำแหน่งองค์รัชทายาทเท่าพระองค์พะยะค่ะ”

องค์ชายอนุชิตมีพระวรกายสูงใหญ่ พระพักตร์เคร่งขริมจริงจัง นับแต่พระคู้หมั้นเสียชีวิตจากเหตุก่อการร้าย ปรกายพระเนตรยิ่งเพิ่มความกระด้างดุตัน ยามพระองค์เคร่งเครียด แม้เพียงจับจ้องมองใคร ก็อาจก่อให้เกิดความหวั่นไหวสะดุ้งกลัวแก่คนผู้นั้นเป็นอย่างยิ่ง

แต่นั้นยังไม่เท่าความกระด้างในสีหน้าของ ชลัมภู นายทหาร คู่พระทัย แม้กิริยาท่าทีสงบสำรวม แต่ว่าประกายตาในยามกล่าวถึง สิงหะรานั้นคล้ายมีกองไฟของความเกลียดชังคุโชน

เขาพูดน้อย แต่หากเอ่ยปากเมื่อใด ทุกคนจะหยุดรับฟังเสมอ

แต่เพราะเหตุว่า เรื่องราวของพระเจ้าหลานเธอที่เปลี่ยนที่กับ ขนิษฐาฝาแฝดซึ่งต้องโทษถูกขัง ณ ถ้ำศักดิ์สิทธิ์ ให้ไปเข้าพิธีอภิเษก สมรสแทน ถูกปกปิดเป็นการลับ หม่อมฉกรรจ์ผู้นั้นจึงรักษาความสงบ เฉยไว้ ครั้นเมื่อมีโอกาสเฝ้าองค์ชายตามลำพัง ก็อดที่จะแสดงความกังวลไม่ได้

“หม่อมฉันเกรงว่าแม่้องค์ชายภควัดไม่ทรงขัดแย้งกับการแต่งตั้ง พระเจ้าอา แต่พระชายาอาจไม่เห็นด้วย ไม่เช่นนั้นเหตุใดจึงลอบ ไปพบเจ้านิทัศน์และเจ้ามณฑุรที่วิหารร้างในป่าบ่อยครั้งพะยะค่ะ”

“เราเองก็กังวลเรื่องนั้น” องค์ชายอนุชิตรับสั่งตอบเครียดๆ “หญิงดาวมักใหญ่ใฝ่สูงทั้งยังมีสหายร้ายอยู่ใกล้ๆ คงไม่ยอมนิ่งเฉยปล่อยให้คนอื่นครองอำนาจ แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายที่เราจะสอดแทรกยุ่งเกี่ยวกับเรื่องราวในหัตดิน เพราะหากพลาด ก็ย่อมจะกระทบถึงความสัมพันธ์ แต่หากปล่อยให้องค์หญิงโสพลมีส่วนในการก่อการร้าย ก็อย่างยิ่งเสียหาย.... เราต้องทูลปรึกษาเสด็จพ่อให้รอบคอบ”

นายทหารคู่พระทัย กำมือกระแทกอกตนเอง

“ไม่ว่าจะมีพระประสงค์ใด หม่อมฉันขอรับอาสาปฏิบัติงานให้บรรลุผลแม้ต้องแลกด้วยชีวิตพะยะค่ะ”

“ตกลง เราจะนึกถึงเธอเป็นคนแรก”

“ขอบพระทัยพะยะค่ะ”

องค์ชายทรงนึกขึ้นได้ “อืม หัตดินมีความสัมพันธ์ทางการทูตใกล้ชิดกับประเทศไทย ขณะนี้นายพลไชยันต์เพิ่งเดินทางมาถึง.... เราจะลองพูดคุยกับเขาถึงเรื่องนี้เพื่อจะได้อะไรบ้าง”

สีหน้าของนายทหารหนุ่มใหญ่แฝงความเดียดฉันท์

“นายพลไชยันต์มีกิตติศัพท์เรื่องความเจ้าชู้ มาโสพลสບ่อยๆ ด้วยเหตุผลแอบแฝงเรื่องผู้หญิง แต่เอางานราชการขึ้นมาบังหน้าคนเช่นนี้สมควรเชื่อถือหรือพระเจ้าค่ะ”

“เขามีความสัมพันธ์ที่จริงจังกับผู้หญิงโสพล”

“หม่อมฉันไม่นิยมคนมารักหลายเมีย คนที่หมกมุ่นแต่เรื่องของผู้หญิงพะยะค่ะ”

“แต่ถึงอย่างไรเธอก็ต้องไปทำความรู้จักกับนายพลคนนี้ !

เขาเป็นผู้มีอำนาจวาสนาในคณะรัฐบาลไทย ไม่นานว่าในอนาคตเราอาจจะต้องพึ่งพาขอความช่วยเหลือจากเขาก็ได้”

ชลัมภู ค้อมกายรับพระบัญชาโดยไม่ได้แย้ง.....

นกพิราบสายพันธุ์สื่อสารปราดเปรียว บินลงเกาะเหนือกรงนกเลี้ยงขนาดใหญ่ที่ถูกสร้างอย่างวิจิตร ระเบียบห้องพระบรมมถุก เหนรมิตให้เป็นสวนโปร่งตามคำบัญชาของพระชายา.. ต้นไม้ประดับถูกขุดย้ายขึ้นมาปลูกในกระถางใหญ่ทำให้บริเวณนั้นร่มครึ้ม กรงนกขนาดใหญ่มีนกสวยหลากหลาย แข่งกันส่งเสียงขับขานเป็นที่น่าเพลิดเพลิน อย่างไรก็ตาม กรงเล็กๆ ของเจ้านกพิราบสื่อสารที่แทรกอยู่เป็นยาดำ ทำให้เป็นที่น่ากังขาว่าพระชายาโฉมสะคราญ ทรงหลงใหลเจ้านกน้อย สีมอดดูสปรกที่หาความงามมิได้นี่ที่ตรงไหน

ท่านหญิงศศิประภาทรงแอบสอดส่องเฝ้ามองอยู่เสมอ จึงเห็นเจ้านกน้อยตัวหนึ่งบินลงพอดี

และนี่ไม่ใช่ครั้งแรก..!

ยิ่งกว่านั้น บางครั้ง เจ้านกน้อยถูกปล่อยจากพระหัตถ์องค์ชายาในยามที่คิดว่าไม่มีใครเห็น แต่เพราะว่าทรงสงสัยอยู่ก่อน ท่านหญิงจึงเฝ้าแอบมอง และความพยายามของท่านหญิง ก็ไม่สูญเปล่า

ในครั้งนี่ พอเห็นเจ้านกตัวหนึ่งบินลงด้วยท่าที่อ่อนล้า ท่านหญิงก็หาข้ออ้างจะเข้าห้องบรรทมของพระชายา แต่ว่าถูกสกัดกั้นไว้

สีหน้าของสารินและสุรีบอกความไม่ไว้ใจเป็นอย่างยิ่ง

“พระชายารับสั่งเด็ดขาดไม่ให้ใครเข้าห้องบรรทมเพคะ”

สารินกล่าวทูล และสุรีก็หลุดปากเสริมต่อ “โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านหญิงและพี่ระพีเพคะ”

“เอ๊ะ พระชายารับสั่งเช่นนั้นหรือ”

สองนางย่อกายยिनคำ “ใช่เพคะ”

“แต่ฉันเพียงต้องการดูแลความเรียบร้อยเท่านั้นเองนะ”

“พวกหม่อมฉันคอยดูแลอยู่แล้วเพคะ”

ท่านหญิงจากมาด้วยความขัดเคือง ขำรับใช้ในพระตำหนัก ล้วนเป็นชาวหัตดิน จึงไม่กริ่งเกรงเธอเช่นคนโสพล ยิ่งพระชายาแสดงออกว่าไม่โปรดเธอ ทุกคนก็ยิ่งเห็นเธอไร้ความหมาย

พระชายาคงจะได้รับรายงานจากสองนางกำนัล ดวงพักตร์เธอก่กรุ่นเกรี้ยวฉายความระแวงแคลงใจเมื่อถามอย่างเอาเรื่องเอาราว

“ท่านน่าจะอยากจะทำห้องของฉันทำไมหรือคะ”

“อ้อ หม่อมฉัน...” ท่านหญิงซ่อนพิรุณไม่สนิท “เพียงต้องการถวายการดูแลความเรียบร้อยเท่านั้นเพคะ”

“ช่างหวังดีจริงๆ” เสียงสรวลเยาะหยันรู้เท่าทัน “แต่ไม่ต้องรบกวนหรอกค่ะ ฉันมีคนดูแลมากพอแล้ว ท่านน่าจะดูแลเองให้ดีกว่าสิแล้วกัน...” เธอเน้นเสียงขู่เข็ญว่า “ทีหลังอย่าให้รู้ว่าท่านนำมามั่ววุ่นวายกับเรื่องของฉันอีกนะคะ”

ท่านหญิงได้แต่ซ่อนความคับแค้นไว้ แม้เธอจะเป็นพระราชวงศ์ แต่ก็มิได้มีศักดิ์โดยกำเนิดทัดเทียมพระชายา และแม้ท่านหญิงเป็นที่กริ่งเกรงในโสฬส แต่ ณ ที่นี้ พระชายากลับทำเสมือนว่าเธอไร้ค่า

“ว่าแต่ท่านนำมาอยู่ที่นั่นนานๆ ไม่มีการงานทางโสฬสที่ต้องเป็นห่วงดูแลหรือคะ”

“หม่อมฉันรับพระบัญชาจากพระราชินี ให้มาดูแลรับใช้เสด็จพระองค์หญิงเพคะ” สุรเสียงที่ท่านหญิงทูลตอบแฝงกังวานกระด้าง

“แต่ว่าฉันมีคนคอยรับใช้มากพอแล้ว ท่านน่าจะกลับไปดีกว่า และหวังว่าทางโสฬสไม่ต้องลำบากส่งใครมาอีก”

ร่างงามผลจากไปโดยไม่ล้าลาด้วยท่าที่ราวนางพญาสูงศักดิ์ ท่านหญิงทรงทราบแล้ว ว่าแท้จริงเธอผู้นี้เป็นใคร จึงมิได้แปลกพระทัย เช่นเมื่อแรก ได้แต่รู้สึกขุ่นเคือง

พระชายาทรงไร้ความเป็นมิตรเช่นกัน ทั้งยังมาดหมายในทางร้าย เพราะก่อนหน้านี้ สารินและสุรี มาทูลฟ้องเสมอ

“...ท่านหญิงมักจะซักถามพวกหม่อมฉันว่าวันนี้พระชายาเสด็จไปที่ไหน ทำอะไรบ้าง หม่อมฉันลำบากใจจริงๆ เพคะ...”

“...หม่อมฉันยังเห็นท่านหญิงคอยแอบมองจากที่นั่นที่นี่ ไม่รู้ว่าทำไมเพคะ...”

“ท่านน่าจะอดรู้สอดเห็นดีนัก ดีละ แล้วจะได้เห็นกัน...!”

ในเวลาต่อมา ขบวนรถของพระชายาขณะกลับจากปฏิบัติภารกิจ มักจะหยุดแวะที่ริมทาง เธอดำเนินพระบาทเสาะหาพืชสมุนไพร สั่งให้สารินและสุรีเก็บพืชสมุนไพรหายากหลายอย่างกลับพระตำหนัก รับสั่งว่า “ได้ยีนว่ามันดีต่อสุขภาพ”

ในวันหนึ่งเธอดำเนินมาที่ห้องของท่านหญิง พุดคุยอยู่ชั่วครู่ก็เสด็จกลับ...

หลังจากนั้น ท่านหญิงทรงประชวร..!

แพทย์หลวงถูกตามมาให้การรักษาแต่ว่าพระอาการไม่ดีขึ้นเลย ท่านหญิงถูกย้ายไปรักษาที่โรงพยาบาล แล้วสิ้นชีพตักษัยในเวลาต่อมา

หลังจากพิธีทางการทูต พระศพของเธอถูกตระเตรียมเพื่อส่งกลับโสฬส องค์ชายภควัดลำบากพระทัยเมื่อพระชายา ยืนกรานไม่ยอมเสด็จไปส่งพระศพตามคำทูลแนะนำของเสนาบดีฝ่ายการทูต

“ทางกรมพิธียืนยันว่าเราควรจะไป การส่งพระศพท่านหญิงกลับไปโดยเราไม่ไปด้วยจะเป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง”

“แต่เราแต่งตั้งพระราชวงศ์ไปแทนได้นี่เพคะ ท่านหญิงแม้จะเป็นพระญาติของพระอัครชายา แต่ก็มีราชศักดิ์ต่อยกกว่า พระองค์ไม่จำเป็นต้องยอพระเกียรติท่านหญิงถึงเพียงนั้น”

“ท่านหญิงจะมีราชศักดิ์ได้ไม่ใช่เรื่องที่เรจะต้องคำนึงถึง”

แต่ว่าองค์หญิงสุดาวดีทรงเจ็บลึกฝังหทัยมานานแล้ว เธอเป็นถึงราชนัดดาของกษัตริย์โสฬสพระองค์ก่อน แต่ได้รับการปฏิบัติอย่างเหยียดหยามมาแต่เล็ก ขณะที่พระอัครชายากลับเปี่ยมอำนาจบารมี เธอกลบเกลื่อนว่า

“โสฬสเต็มไปด้วยเหตุร้ายอันตรายเป็นไม่มีความปลอดภัยเลยเพคะ นอกจากนี้ภาระของท่านพี่ก็มากมาย แม้ไม่มีเรื่องนี้ก็ยังแทบจะปลีกเวลาให้ครอบครัวไม่ได้ น้องเองก็เช่นกัน ยิ่งกว่านั้นกำหนดพิธีเฉลิมฉลองการแต่งตั้งองค์รัชทายาทกำลังใกล้เข้ามา พวกเรายังมีเรื่องต้องทำอีกมาก แค่นี้เองก็แทบจะทำอะไรไม่ถูกแล้วเพคะ”

ไม่ว่าจะมีรับสั่งอย่างไรพระชายาก็ยืนกรานตามความตั้งใจเดิม หัสตินจึงต้องแต่งตั้งพระราชวงศ์ระดับสูงให้เสด็จไปส่งพระศพแทน

พระองค์.....

ความผิดหวังหลายประการในพระชญา ทำให้องค์ชายภควัดหันไปให้ความใกล้ชิดกับ “กุหลาบขาว” นางข้าหลวงเยาว์วัยของพระมารดาซึ่งเคยทรงโปรดปรานมาก่อน ครั้งนี้ความสัมพันธ์ล้าลึกจนบางครั้งก็ไม่กลับพระตำหนักแต่ประทับอยู่กับเธอที่วังหลวง

ไม่นานต่อมา พระองค์ทรงได้รับทราบจาก “กุหลาบขาว” ว่าพระชญาเสด็จมาเยี่ยมและประทานข้าวของขนมมณเฑียรพิเศษของโสฬสแก่เธอ

“พระชญาทรงรับสั่งให้หม่อมฉันดูแลพระองค์ให้มีความสุขสำราญเพคะ”

องค์ชายแปลกพระทัยเป็นอย่างยิ่ง... ครั้นเสด็จกลับพระตำหนักองค์ชญาโณมงามก็มีได้แสดงความขุ่นเคืองใดๆ แม้แต่น้อย

“น้องเข้าใจความต้องการของชายดี น้องเองมีภารกิจต้องปฏิบัติรับใช้สนองพระราชโองการของล้นเกล้าทั้งสองพระองค์ เมื่อกุหลาบขาวทำให้เจ้าพี่มีความสุขสำราญ หม่อมฉันก็ดีใจเพคะ”

แต่แล้ว กุหลาบขาวก็ล้มป่วยโดยหาสาเหตุไม่ได้ แม้แพทย์ทุ่มเทให้การรักษาก็ไม่เป็นผล ไม่นานต่อมา หญิงสาวเยาว์วัยที่เคยสดใสแข็งแรงก็เสียชีวิตในอาการที่ไม่แตกต่างจากท่านหญิงศศิประภา แม้แต่น้อย องค์ชายที่กังวลกระวนกระวายเฝ้าดูแลขณะนางได้รับการรักษาพยาบาล ต้องโศกเศร้าเสียพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

องค์หญิงพระชญาเคียดข้างพระองค์จัดการงานศพให้นางผู้ล่วงลับอย่างสมเกียรติ แต่พระองค์กลับทรงรู้สึกไม่ไว้วางพระทัยเลย.....

พระชญาเป็นคล้ายสตรีแปลกหน้าที่พร้อมจะเสียดสีประชดประชันเยาะหยัน ภาพของคู่สามีภรรยาที่ปรากฏต่อสายตาของคนทั่วไปแม้ดูคล้ายเป็นสุขสมบูรณ์ แต่พระหทัยของทั้งสองกลับห่างเหินจากกันและกันมากขึ้นทุกที...

เมื่อเหตุการณ์ต่างๆ พลิกผัน องค์ชายภควัดจึงมีพระบัญชาให้เพิ่มงานสืบราชการลับในโสฬส... รายงานล่าสุดที่ทรงได้รับ ทำให้พระองค์หมดความสนพระทัยในเรื่องอื่นทันที.....

เป็นข่าวลับที่รายงานเรื่องขององค์หญิงแห่งโสฬส พระองค์หญิงซึ่งถูกทางการโสฬสปิดบังเรื่องราว..! ภาพที่ถูกแอบถ่ายทุกภาพ แม้มีแพรผ้าบางปิดบังใบหน้า แต่ทว่าช่างละม้ายมั่นพระชวยิ่งนัก..!

องค์ชายภควัด ทรงพินิจพิเคราะห์ใบหน้านางในภาพ ครั้งแล้วครั้งเล่า

ทรงหันไปประชุมเจ้าหน้าที่ราชการลับที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด บัญชานายทหารคู่พระทัยว่า “พลากร เธอจงเดินทางไปโสฬส ดูแลให้คนของเราหาความจริงเรื่องนี้มาให้ได้”

นับแต่นั้น สายพระเนตรที่ทรงมององค์ชวยาก็ครุ่นคิดจับสังเกตยิ่งกว่าเดิม

องค์หญิงสุดาวดีไม่เฉลียวพระทัย.....

ก่อนหน้านั้นเมื่อครั้งท่านหญิงสิ้นชีพ เธอก็ผลักไสนางระพีให้กลับโสฬสไปพร้อมขบวนส่งพระศพ

“วานพี่ทูลท่านแม่ด้วยว่าไม่ต้องเป็นห่วง แล้วก็ไม่ต้องส่งใครมาอีก ฉันอยู่ดีมีสุขแล้ว” สُرเสียงเธอเจิบแค้นขมขื่น “สุขสบายกว่าตอนเป็นลูกของท่านหลายเท่า... ท่านไม่เคยปกป้องฉันได้เลย...”

เธอมาดหมาย ขมขื่น เคียดแค้น “หากฉันไม่ได้เป็นราชินีฉันจะไม่กลับไปเหยียบแผ่นดินโสฬสเด็ดขาด.....”

ขบวนพระศพเคลื่อนสู่โสฬสภายใต้พิธีทางการทูต หลังเสร็จงานผู้แทนพระองค์ก็เสด็จกลับหัตถดินพร้อมกับพระราชสาส์นขอพระทัยแสดงความซึ่งใจที่หัตถดินจัดพิธีส่งพระศพอย่างสมเกียรติ

ทางหัตถดินไม่รู้ว่าแพทย์หลวงโสฬสได้ทำการชันสูตรพระศพเป็นการลับตามคำบัญชาขององค์ผู้ปกครองแผ่นดิน ผลปรากฏตามรายงานว่า ท่านหญิงถูกวางยา

และเป็นยาที่ถูกปรุงตามตำราการปรุงยาเฉพาะ ซึ่งเป็นศาสตร์ลึกลับของพระราชวงศ์โสฬส.....